

lig stemme for et Forslag som det, der her er indbragt af det ærede Medlem for Nal-borg Amts 1ste Valgkreds, men jeg har paa den anden Side heller ikke Noget imod, at dette Forslag gaar videre og maaske kan blive behandlet sammen med andre Forslag, thi naar vi virkelig komme ind paa en Diskussion, er det ønskeligt, at alle Forslag komme frem, hvad enten man er enig i dem eller ikke. Jeg kan saa meget roligere stille mig saaledes, som der for mig ingen Tvivl er om, at efter den Stilling, Thinget har indtaget til Regjeringens Grundlovsforslag, er det i Virkeligheden temmelig ligegyldigt, hvorledes man stiller sig. Resultatet synes at ville blive det samme, enten et Flertal stemmer for eller imod dette Forslags Overgang til 2den Behandling.

Conseilspræsidenten (Estrup):

Skjøndt det ogsaa staa saaledes for mig, at efter at Thinget har nægtet Regjeringens Forslag til et Tillæg til Grundloven Overgang til 2den Behandling, og efter den Motivering, der fra flere Sider blev givet denne Nægtelse, kan der ikke antages at være nogen Udsigt til, at Thinget overhovedet vil indlade sig paa noget Tillæg til eller nogen Forandring i Grundloven, skal jeg ikke desto mindre udtale Regjeringens Stilling overfor dette Lovforslag, og det vil jeg kunne gjøre ved blot at henvisse til et Par Linier, som findes i Anmærkningerne til Regjeringens Forslag, idet Regjeringen der har udtalt som sin Mening, at det, hvorom det gjælder, er at finde en Løsning, som stiller sig fuldkommen upartisk mellem de forskjellige Faktorer, og som ikke tilfører nogen af dem en ny Magttilvæxt. Det er jo aldeles indlysende, at saa længe dette Thing har en halv Gang flere Medlemmer end det andet Thing, vil i en sammentrædende forenet Rigsdag dette Thing faae en Overvægt.

Berg: Det forekommer mig, at dette Forslag efter dets Indhold angiver en rationel Udvei af Forhandlingerne om Finantsloven. Følgende den Fremgangsmaade, den ærede Forslagsstiller angiver, kommer man til Ende med Forhandlingerne deraf og faar virkelig en af Rigsdagen vedtagen Finantslov. I den Henseende, altsaa rent formelt, synes jeg ikke, at der kan være noget Særligt at sige paa Forslaget, og den ærede Forslagsstiller har ogsaa Ret i, at væsentlig bliver det det Samme, som nu finder Sted. Jeg vil endog i Virkeligheden, dersom man skulde ind paa den Vej at

flagsstilleren anthvede Fremgangsmaade fremfor den nuværende, thi den forudsætter selvfølgelig en sælles Forhandling i den forenede Rigsdag, hvor man drøfter de enkelte Indstillingspunkter, inden der foretages Afstemning, og jeg er ikke aldeles sikker paa, at en saadan sælles Forhandling mellem begge Rigsdagens Thing, hvor Medlemmerne fra begge Thing udveglede Anskuelser med hinanden, ikke kunde have en i høi Grad befrugtende Indflydelse paa vort konstitutionelle Liv. Der eksisterer efter min Formening en langt større Antimositet, langt flere Misforstaaelser og Misforståelser overfor hinanden og med Hensyn til hinandens Anskuelser og Meninger, end der kunde bestaa, hvis man havde en grundlovmæssig Forpligtelse til f. Ex. overfor et Sællesudvalgs Indstillinger at mødes sammen til sælles Drøftelse. Altsaa, rent formelt taget og ogsaa med Hensyn til dette kan jeg ikke se Andet, end at Forslaget viser en let formet Udvei. Heller ikke kan jeg forstaa den Indvending, der er fremkommen fra Høires Ordfører her i Salen (Thomsen) og fra Ministeren, fra deres Standpunkt. Thi det forekommer mig, som den ærede Forslagsstiller har gjort opmærksom paa, at naar man daglig kan læse i Bladene, i Regjeringspressen, endog i det officiose Organ, om denne Strømkæntning, der nu kan ventes, om at saa har den og den Bonde ombendt sig og er i Jærd med at gaa over til Høire, og at det er Tilfældet med den Ene efter den Anden, naar det fremsættes saa alvorligt i Høirepressen og blandt Høiremænd og her i Thinget, maatte de Herrer kunne tage dette Forslag med Ryshaand, og Ministeren og Landsstinget maatte være glade derved. 84 Stemmer skulde være afgjørende; Landsstinget har jo sikkert altid henimod 50, der behøves jo altsaa kun noget over en halv Gang, ikke engang een Gang saa mange til fra Folkethingets Side, det er jo en Bagatel, som Forholdene nu ere; opløse de i Dag, saa have de det ved næste Valg, hvis man da blot kan tro Halvdelen af, hvad der fortælles om Fremgangen. Naar det er Tilfældet, have vi den fornoieligste Medelighed paa hele Historien efter dette Forslag, thi efter dette Forslag veier en af Kongen, altsaa af Regjeringen, valgt Landsstingsmand og en af de Høistbestattede valgt Landsstingsmand ved Afstemningen ligesaa meget som f. Ex. et Medlem, der er sendt herind som Repræsentant for 85,000 Menneſter — De vide, at jeg tænker specielt paa et enkelt Tilfælde, Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Jeg har undret mig meget over den Mangel paa Tro, ider